

Движение "23 септември"

Да защитим комплекса “Марица-Изток” от ликвидация

На 24 януари 2024 в културен център „Искра“ в София, движение „23 септември“ организира дискусията “Да защитим комплекса “Марица-Изток” от ликвидация”, която премина успешно и при висок интерес

Пълен запис на събитието можете да видите в ютуб канала на движението (<https://www.youtube.com/@23septemvri>). Участие взеха действащи миньори от комплекса и инж. Щерю Щерев, чийто професионален път е изцяло свързан с „Марица Изток“. Отношение взеха и някои от гостите на събитието като Ваня Григорова и Григор Сарийски, както самите организатори обявиха след събитието:

„Бяха очертани основните опасности, които произтичат от факта, че българските правителства, а в най-голямата степен настоящата власт, са се поставили в пълна услуга на материалните интереси на чуждестранни корпорации. За финансовата олигархия от ЕС и САЩ интересите на българския народ винаги са били пренебрежима стойност, а мотото “да се навреди, но да се извлекат максимални печалби” е първа и единствена движеща сила. Тези сили са се запътили към ликвидиране на най-устойчивата част от българската енергетика. В условията на остра икономическа криза управляващата класа стремглаво залага на разбирането “след нас и потом”. Но това е цена, която ние не сме готови и няма да заплатим. Ролята на Движение “23 септември” е била и ще бъде в развитие на работническото движение, насърчаване на добросъвестната интелигенция и задаване на ясен политически път към цялостно изменение на настоящата тиранична и престъпна система.

Работещи българи, горе главите – бъдещето ни принадлежи!“

Инженер Щерю Щерев, обясни много точно и ясно какво е значението на въгледобива и производството на електроенергия в комплекса „Марица-Изток“ за България. А бъдете сигурни, загубим ли тази индустрия, България ще загуби десетки хиляди специалисти, като много от тях ще бъдат принудени да емигрират в търсене на препитание. Демографската катастрофа в региона би била съкрушителна.

Докладът на инж. Щерев започна с данни за индустриалния упадък на Европа и заключението, че до голяма степен това се дължи на високите цени на електроенергията. България последните години се превърна от износител във вноси-

тел на електроенергия. Провеждаме политики на деелектрификация и деиндустриализация, като за миналата година производството на електроенергия се е свило с 21%, а потреблението и с 4%. Лобистите за „зелена енергия“ тържествуват и настояват за въвеждането на още 40 хиляди мегавата ВЕИ паркове, въпреки че ще създадат трудно преодолими проблеми при балансирането на енергийната система, която и в момента се задъхва. Управляващите и през тази година предпочитат да внасяме ток вместо да го произвеждаме, под предлог, че е по-евтин и с по-малък въглероден интензитет, докато цифрите ясно показват, точно обратното. Така например на 10 януари сунтринта в България той е бил 376 грама CO2 еквивалент на киловатчас, докато ние внасяме от С. Македония с 588, Гърция с 410, а Турция с 363. За

сравнение на Полша е бил 962, а на Германия 627. Тоест Германия, с нейните зелени политики, замърсява почти 2 пъти повече, а Полша почти 3 пъти повече на киловатчас.

Защо българският министър на околната среда неуморно обикаля студията и повтаря папагалски лъжата за вредата от въглеродния диоксид, колко много сме закъснели със спирането на комплекса „Марица Изток“ и колко много сме виновни за климатичните промени? Инж. Щерев посочи, че големите термични централи на комплекса не емитират фини прахови частици, защото съвременни филтри ги задържат на 99.9%, а почистващите инсталации покриват европейските норми. Министърът не продумва и дума за повишената активност на слънцето, която повишава температурата на тропосферата до рекордни температури, за многобройните магнитни бури, които са основните причини за тектонската активност в земните недра, които от своя страна причиняват повишената вулканична дейност, земетресения, променят се океанските и въздушни течения, които определят климата на голяма част от сушата. Изглежда научните обяснения са неразбираеми за министрите ни и за зелените ни активисти. Неразбираеми са и за европейските субсидии, които никога не навещават такива научни проекти.

От друга страна ние и нашите „партньори“ дръзко продължаваме да подклаждаме военни конфликти, които причиняват значително по-големи замърсявания, но никой и дума не обелва за това. На нито един климатичен форум не е споменато въздействието на войните върху климата, върху природата. Всичко това е част от лицемерната същност на зеленото общество стърчащо от джобовите на костюмите на прикритите корпоративни интереси.

Докладът продължи с изясняване на реалното замърсяване от съоръженията на ВЕИ-тата. За изработката на „зелените“ енергоизточници всъщност се използва много енергия от така нар. „мръсни“ източници и освен това се използват много токсични и замърсяващи материали. Те нанасят големи щети на почвата, изменят въздушните течения и климата на локално ниво. Ако се вгледаме по-внимателно ще видим, че „зелената“ енергетика нанася много повече щети отколкото конвенционалната.

> на стр. 4

Злободневно

Евтим ЕВТИМОВ

Ако мълчим

Ако аз мълча сега, когато този беден свят пищи от глад, знай, мълчанието не е злато, а предателство към този свят.

Ако ти мълчиш сега, когато този свят на себе си е роб, знай, бездушието не е злато, а проклетие и то до гроб.

Аз искам винаги да е така, когато времето въпрос задава, да вдигне всеки по една ръка, наместо две, които се предават.

Ако той мълчи сега, когато този свят е сякаш без душа, знай, предателството не е злато, а измислена от нас лъжа.

Ако всички си мълчим, когато някой ни остави без мечта, знай, страхът не означава злато - златна е единствено честта.

1879

БЪЛГАРСКИ ПОЩИ
традиция · качество · доверие

МЕСТНИ ДАНЪЦИ И ТАКСИ
В офисите на Български пощи можете да заплатите вашите местни данъци и такси към 202 общини в страната.

Нашата страница за Корея

Политическа реч на Ким Чен Ун на сесията на народното събрание на КНДР

На 15 януари, на сесията на Върховно народно събрание (ВНС) на КНДР, Ким Чен Ун се обърна към народните представители с много важна политическа реч, която развива идеите от неговото изказване на пленума на Корейската трудова партия в навечерието на 2024 година

Планове за развитие

По оценката на Ким Чен Ун рядко се е случвало в почти 80-годишната история на КНДР да е бил постигнат толкова значителен напредък в увеличаването на националната мощ на страната както през 2023 г. По този повод той изрази своята благодарност към народните представители за техните усилия за всеотдайно служене на народа. Успешно напредва изпълнението на петгодишния план, а националната икономика е в период на очевиден възход.

Изпълнението на плановете за жилищно строителство са пряко свързани с авторитета на партията и правителството и трябва да се спазват безусловно обещанията, дадени на народа, независимо от срещаните трудности. Тъй като броят на жилищата, които трябва да бъдат построени през оставащите две години до края на петгодишния план, включително строителството на 50 000 апартамента в столицата Пхенянь, е значителен, трябва да се направи задълбочена подготовка за да се оправдаят очакванията на хората. Много важно е да напредва с приоритет жилищното строителство в селата, за да се изпълни и тази година с радостта от преместването на селските труженици в нови къщи в цялата страна. Освен това строителният сектор трябва да се подготви за такива мащабни задачи като преустройството на провинциалните центрове и изграждането на голям канал, свързващ Източно и Западно Корейско море. За да се осигури изпълнението на всички тези грандиозни плановете, секторът на строителните материали трябва да осигури производството на всички необходими материали.

За да може социалистическата икономика да разгърне своите предимства и мощ, трябва да се осигури единство в ръководството и управлението на икономиката и да се установи строга дисциплина и ред, така че всички сектори безусловно да се подчиняват на решенията и инструкциите на правителството на Републиката. Отменили са дните, когато икономическите сектори безнаказано създаваха дисбаланс и безпорядък в държавните икономически дела чрез стремежа си към егоцентризъм и неправилно прилагане на административните заповеди на правителството. Правителството трябва да постави цялостната икономика на страната под свой строг контрол така, че нито едно звено да не е извън контрола му и да засили борбата с практиките на егоизъм, за да господства категорично атмосферата на приоритет на интересите на държавата и цялото общество.

Повишаване жизненото равнище и регионално развитие

Най-важната задача, на която правителството на КНДР трябва да придаде най-голямо значение и да полага големи усилия е да стабилизира и подобри живота на хората възможно най-бързо. Народът винаги и неизменно е подкрепял партията и правителството и е приемал всяка провеждана от тях политика като своя. Но партията и правителството все още не успяват да отговорят на желанията на хората.

В момента има голяма разлика в стандарта на живот между столицата и провинцията и между градовете и селата. Такава разлика съществува във всяка провинция, град и окръг. Такива явления, противоречат на основния принцип за развитие на социализма и трябва да се вземат решителни мерки за държавна подкрепа за подобряване на регионалната икономика. Още през 70-те и 80-те години на миналия век са се обсъждали много въпроси за развитието на регионалната индустрия, която е пряко свързани с жизнения стандарт на хората, но не са били предприети революционни мерки в национален мащаб поради погрешната гледна точка и отношение и много ориентирани към хората политики на партията са останали само като параграфи от резолюции или политически документи. Затова е нямало фундаментална промяна в действителния стандарт на живот на хората от регионите. Партията и правителството, като съзнават, че регионалната икономика, пряко свързана с живота на хората от регионите, е в толкова лошо състояние, нямат нито оправдание, нито право повече да отлагат решаването на този въпроса за по-късно. Използването на наличните местни икономически ресурси и суровини в окръзите и осигуряването на елементарни удобства и условия за живот на хората чрез редовно снабдяване на гражданите във всяка провинция с качествени хранителни продукти и потребителски стоки е спешна задача, чието изпълнение не търпи повече никакво отлагане. Непосредствена задача днес пред правителството е да намали разликата между столицата и провинциите и да развие регионалната икономика по всеобхватен и балансиран начин. Ким Чен Ун подчерта, че се чувства дълбоко отговорен за това, че не е оправдал големите очаквания на хората и ще предложи решаването на този въпрос на Политическото бюро на Централния комитет на партията за да го превърне в държавна политика. Натрупан е отличен опит в изграждането на модерни регионални промишлени предприятия в окръг Кимхва и тяхното управление. Това помогнало за съществено подобряване на стандарта на живот на хората в окръга и други окръзи могат да използват този опит. Възможно е да се осигури изграждането на модерни регионални индустриални предприятия в 20 окръга всяка година на същото ниво като в окръг Кимхва и по този начин да се издигне на ново равнище материалния и културен стандарт на живот на хората във всички окръзи, с други думи, в цялата страна в рамките на десет години.

В допълнение към линията за развитие на селските райони, тази политика за повишаване на стандарта на живот на хората в регионите в цялата страна възможно най-рано, като се тласка напред развитието на регионалната промишленост ще се нарича „политика за регионално развитие 20 × 10“. Това ще е още една гигантска промяна и революция, а не само празни приказки, за премахване на наследената изостаналост на регионите. Ким Чен Ун посочи че смята да бъде създаден отдел за ръководство на регионалното промишлено строителство към ЦК на партията и той да поеме лична отговорност да контролира неговата работа. За тази цел скоро ще бъде свикано разширено заседание на Полит-

бюро на Централния комитет на партията за да се обсъди и вземе решение относно „политиката за регионално развитие 20×10“. Това е напълно възможно и има достатъчно способности, възможности и воля да се реализира такъв план.

Външната политика и отношенията с Южна Корея

КНДР е миролюбива социалистическа държава и остава неизменна в стремежа си да върви по пътя на независимо развитие в мирна и стабилна среда. Но средата за сигурност в която се намира страната непрекъснато се влошава и днес тя е най-опасната зона в света с риск от избухване на война. Честите заявления на властите на САЩ за „края на режима“, огромните ядрени стратегически средства, постоянно разположени в зоната около КНДР, непрекъснатите военни учения организирани в най-голям мащаб, военната връзка между Япония и Република Корея и т.н., сериозно застрашават сигурността на страната във всеки момент. САЩ и техните марионетки сега са обхванати от военна треска. Присъстващите тук депутати не трябва да разглеждат военния холокост в Близкия изток който наблюдаваме днес, като нещо което не ги засяга, а да направят всичко по силите си, за да укрепят максимално военния потенциал на страната за самоотбрана.

Върховното народно събрание сложи край на близо 80-годишната история на междукорейските отношения. Както беше изяснено на пленума на Централния комитет на партията през декември 2023 г., партията, правителство и народа са показали голямо великодушие и търпение и са полагали искрени усилия считайки, че в Република Корея все още живеят сънародници и в дълъг период дори се е обсъждала с тях великата кауза за национално обединение по най-искрен начин.

Но окончателното заключение, направено от опита на горчивата история на междукорейските отношения, е, че не може да се върви по пътя на националното обединение заедно с тези които приемат като своя държавна политика тоталната конфронтация с КНДР, мечтаят за падането на народното правителство и за "обединението чрез поглъщане", загубили са националното съзнание, ставайки все по-злобни и арогантни в своя безумен конфронтационен рекет.

Тъй като южната морска граница на КНДР не е ясно очертана, незаконната „северна гранична линия“ и всяка друга подобна граница никога не могат да бъдат толерирани и ако Република Корея наруши дори 0,001 милиметър от териториална земя, въздух и води, това ще се счита за провокация на война. Така наречената конституция на Република Корея открито гласи, че „територията на Република Корея обхваща Корейския полуостров и прилежащите му острови“. В действащата конституция на КНДР няма разпоредба, уточняваща подобно определение. Тъй като КНДР определи Република Корея като чужда и най-враждебната държава, след като напълно беше елиминирана първоначалната концепция, че Република Корея е партньор за помирение и обединение и там живеят сънародници, ще е необходимо да се предприемат правни стъпки за определяне територията, в която се упражнява суверенитетът на КНДР като независима социалистическа нация. Според Ким Чен Ун в конституцията на КНДР може да се включи въпроса за пълната окупация, подчинение и анексирането на Република Корея като част от територията на КНДР в случай на избухване на война на Корейския полуостров. Освен това е необходимо да се заличат такива изрази в конституцията като "северна половина" и "независимо, мирно обединение и велико национално единство". Трябва да се приемат поэтапни мерки за цялостно блокиране на всички канали за комуникация север-юг по границата, включително и за физическото и пълно прекъсване на железопътните линии от страна на КНДР, които съществуваха като символ на сътрудничество между севера и юга. Трябва също така напълно да се премахне дразнещия „Паметник на трите харти за национално обединение“, стоящ на южната врата на столицата Пхенянь, и да се премахнат напълно такива понятия като „обединение“, „помирение“ и „сънародници“ от националната история на КНДР.

Ким Чен Ун потвърди отново, че военната мощ на КНДР , не е средство за превантивна атака за реализиране на едностранно „обединение чрез силата на оръжията“, а единствено способности за самоотбрана. В днешния свят, където преобладава законът на джунглата, и за КНДР, разположена в гореща точка, където опасността от война витае от десетилетия, притежаването на военна мощ е неизбежна необходимост за да се защити страната и нацията. Ще цитирам неговите думи: «Изрично казано, ние никога няма да започнем едностранна война, ако враговете не ни провокират. Но враговете никога не трябва да преценяват това като наша слабост. Ще ограничим ли нашите национални способности за самоотбрана само до целта да се защитим и да предотвратим войната? Абсолютно не. Вече ясно споменах за втората мисия на нашите ядрени сили, в допълнение към основното им задължение за възпиране на войната. Ние не искаме война, но и нямаме намерение да я избягваме. Няма причина да избираме войната и следователно нямаме намерение едностранно да започнем война, но след като войната стане реалност, пред която сме изправени, ние никога няма да се опитаме да я избегнем и ще предприемем бързи действия, които ще са напълно подготвени, за да защитим нашия суверенитет, сигурността на хората и нашето право на съществуване. Войната напълно ще унищожи образуването, наречено Република Корея, и ще сложи край на неговото съществуване. Тя ще нанесе и невъобразимо съкрушително поражение на САЩ.»

В областта на външната политика Ким Чен Ун постави като основна задача развитието на отношенията със социалистическите страни и допълнително засилване на двустранното и многостранното сътрудничество с тях, за да започнат смели антимпериалистически съвместни действия и съвместна борба в международен мащаб както и обединяване и сътрудничество с всички страни и нации, стремящи се към независимост и справедливост, независимо от идеологията и обществения строй.

Първи ден на спорта в КНДР през 2024

През изминалата 2023 година спортът в страната постигна забележителни успехи. Спортистите от КНДР достойно представиха своята страна в света и спечелиха повече от 100 златни медала и 30 купи в различни международни състезания.

Още по-важни обаче бяха успехите в развитието на масовия спорт в цялата страна. През миналата година се направиха големи крачки в работата за поставяне на спорта на научна основа и укрепване на неговата материално-техническа база.

Голямо внимание на спорта и спортистите в КНДР отделя държавата и върховният ръководител Ким Чен Ун въпреки голямата си заетост намираще време за да се занимава лично с проблемите на спорта в страната.

Успехите, постигнати както в масовия спорт така във високото спортно майсторство през 2023 година вдъхнаха нови сили и кураж на спортистите в цялата страна.

С разнообразни масови спортни дейности беше отбелязан първия ден на спорта в КНДР през новата 2024 година. На площад Ким Ир Сен се проведе групово бягане и демонстрация на таекуондо на служители от комисиите, министерства и национални институции. В университетите и училищата на всички нива се проведоха различни спортни събития, народни игри и забавления. Трудещите се в цялата страна също проведоха разнообразни спортни игри по повод първия ден на спорта през новата година. Масовите спортни дейности, проведени в различни части на страната по случай първия ден на спорта тази година, напълно демонстрираха валидността и жизнеността на политиката на Корейската трудова партия по отношение развитието на спорта.

Традиционно бойно изкуство

Таекуондо е традиционно бойно изкуство на корейския народ. Корейският народ е създал народна традиция за развитие на бойните изкуства. Таекуондото е създадено и развито с Пхенянь като център, като е наследило и развило други традиционни бойни изкуства като Субак и Таекгюн. В КНДР е построена специализирана зала за таекуондо, която е най-голямата по рода си в света и е построена преди няколко десетилетия. В нея има всичко необходимо за състезания и тренировки по таекуондо. В тази зала се проведоха много международни състезания при които се осъществи обмен между майстори на това бойно изкуство от различни страни. През новия век КНДР построи Свещен дом на Таекуондо, който да покаже неговия произход, историята на развитието му и да го разпространи широко. В КНДР е създадена база за масово практикуване на таекуондо. Образователната система позволява на хората да изучават таекуондо още от детството и система за обучение на всички трудещи се е създадена в страната, така че позволява практикуването му във всеки регион или населено място. Таекуондо е популярно в много страни по света в това число и България. Създадени са таекуондо асоциации и десетки милиони практикуват това бойно изкуство. КНДР разработва и широко разпространява техниката на таекуондото, като негова родна страна. Само през миналата 2023 година състезателите по таекуондо на КНДР спечелиха 64 златни медала на международни състезания и станаха първи в отборното класиране на 22-рото Световно първенство.

Страницата подготви Людмил КОСТАДИНОВ

Община Мездра

Общинският съвет прие Наредба за символиката и отличията

Общински съвет (ОБС) - Мездра заседава за пръв път през тази година. Януарската сесия започна с минута мълчание в памет на почетните граждани на общината - историка проф. Петър Петров (1924-2024 г.) и художника Евгени Кучков (1958-2024 г.), и на кмета на Лютиброд Николай Христов (1955-2023 г.), които починаха наскоро.

Местният парламент отмени действащия досега Статут на символите и отличията на Община Мездра, приет с Решение №182/ 13.03.1997 г. на ОБС и прие Наредба за символиката и отличията на Община Мездра. Новата наредба урежда вида, съдържанието и начина на използване на символите на Община Мездра - Знаме на община Мездра, Герб на община Мездра и Ден на гр. Мездра; вида, съдържанието и начина на използване на знаците на Община Мездра - Официален печат на Община Мездра, Ключ на гр. Мездра, Огърлица с Герб на община Мездра и Книга на почетните граждани на община Мездра, както и вида, условията, критериите и реда за удостояване, връчване и отнемане на отличията на Община Мездра - „Почетен граж-

данин на община Мездра“, „Почетен знак на община Мездра“ и „Грамота за заслуги към община Мездра“.

С друго свое решение ОБС избра Елизабета Коцева за вр. и. д. кмет на кметство Лютиброд до полагане на клетва от новоизбрания кмет на селото.

Приети бяха Годишен отчет за изпълнение на Програмата за овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на общината за 2023 г., Годишен план за действие през 2024 г. в изпълнение на Програмата за овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на общината 2022-2025 г., Годишна програма за управление и разпореждане с имоти общинска собственост за 2024 г. и Отчет за дейността на „Екопроект“ ООД - Враца за четвъртото тримесечие на м. г.

Решено беше месечните обезпечения и отчисления за т. г. по чл. 60 и чл. 64 от Закона за управление на отпадъците да останат по сметката на Община Мездра и да се използват за дофинансиране на разходите по План-сметките за 2024 г. на разходите за услугите, свързани със събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране, третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации, на отпадъците и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания, както и почистване на нерегламентирано изхвърлени отпадъци.

Съветниците приеха Доклад за съответствие, изготвен от Постоянната комисия „Предотвратяване и установяване на конфликт на интереси“ към ОБС - Мездра след извършена проверка на декларациите за несъвместимост и за имущество и интереси по реда на Закона за противодействие на корупцията, които са подадени от новоизбраните кметове на кметства и общински съветници.

ОБС одобри партньорство на Община Мездра с Агенцията по заетостта (АСП) по Проект „Повишаване капацитета на служителите на АСП във връзка с модернизиране на системите за социална закрила“, финансиран със средства по Програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021-2027 г.

Започна приемът на заявки за участие в XXII Републикански шосеен пробег „3 март“ в Мездра

По повод Националния празник на Република България на 3 март 2024 г. в гр. Мездра ще се проведе XXII Републикански шосеен пробег „3 март“. Организатори на спортната проява, традицията за която датира от 2003 г. насам, са Община Мездра и СКЛА „Атлет“ - Мездра.

Съгласно наредбата за провеждане на шосейния пробег, участниците в него ще бъдат разделени в седем възрастови групи:

- момчета и момичета I-II клас (родени 2016-2015 г.),
- момчета и момичета III-IV клас (родени 2014-2013 г.),
- момчета и момичета V-VI клас (родени 2012-2011 г.),
- момчета и момичета VII-VIII клас (родени 2010-2009 г.),
- юноши и девойки младша възраст (родени 2008-2007 г.),
- юноши и девойки старша възраст (родени 2006-2005 г.),
- мъже и жени (родени преди 2004 г.).

Участниците в пробегата ще се съревновават на дистанции от 300 м до 5000 м.

Необходимите документи за участие са:

- списък на състезателите с трите им имена, ЕГН и заверен предсъстезателен медицински преглед,
- копие на акт за раждане или лична карта,
- картотеки от Българската федерация по лека атлетика (БФЛА).

Забележка: Картотекираните състезатели участват с номера, определени от БФЛА.

Заявки за участие в шосейния пробег се приемат до 29 февруари 2024 г. на email: marinovajanetat@abv.bg, тел. за контакти: 0877 783869, Жанета Маринова, мл. експерт „Спорт и младежки дейности“ в Община Мездра.

Призьорите в отделните възрастови групи ще получат медали, грамоти и парични награди. Общият награден фонд на състезанието е 3 200 лв.

Официалното откриване на XXII Републикански шосеен пробег „3 март“ е на 3 март 2024 г. (неделя) в 10:00 ч. на площад „България“ в гр. Мездра, а награждаването на призьорите по програма е в 12:30 ч.

Наредбата за провеждане на шосейния пробег е качена на сайта на Община Мездра: <https://www.mezdra.bg/>

Община Вършец стартира кампания за плащане на данъци за 2024 г.

Община Вършец стартира кампанията за плащане на данък върху превозни средства, данък върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци, размерът на данъците и таксите през 2024 година остава непроменен.

За лицата, заплатили цялата дължима сума до 30 април има 5% отстъпка.

При желание за заплащане на данъка на части, сроковете са – до 30 юни за първа вноска и до 31 октомври за втората.

Запазва се и редът за погасяване – системата покрива първо неплатените данъци и такси за предходни години.

Собствениците на превозни средства и недвижимите имоти могат да заплащат своите задължения:

- по банков път;
- чрез системата „виртуален ПОС“;
- на касите на община Вършец;
- чрез страницата на Националната агенция по приходите;
- в пощенските станции в страната и чрез EasyPay.

Община Белоградчик

Публично обсъждане на проект за общински бюджет за 2024 г.

В Младежки дом – Белоградчик бе организирано публично обсъждане на Проект за общински бюджет за 2024 г. Началото на срещата бе поставено от Боян Минков – кмет на община Белоградчик. В уводните си думи той наблегна, че бюджетът за 2024 г. е ориентиран към развитието на града.

Представители на общинската администрация запознаха присъстващите с проектобюджета. Разходната част на бюджета ще бъде насочена главно към развитие на туризъм, реклама, организиране на културни и спортни събития. По този начин ще бъде увеличен и потокът на туристите, а с тях и приходите. Планирани са и редица ремонтни и строителни дейности в града. За първи път е заложен бюджет и за селата, като всяко село ще разполага със собствени средства.

Главната цел е Белоградчик да бъде превърнат в град, който ще бъде по-чист, приветлив и привлекателен за гостите и жителите на общината.

След представянето на бюджетната рамка за 2024 г., на присъстващите бе дадена възможността да изкажат своите мнения, предложения и становища.

Пресслужба на община Белоградчик

Танцов ансамбъл Пъстрина отбеляза с концерт 43 години от създаването си

Танцов ансамбъл „Пъстрина“ с художествен ръководител и хореограф Първан Първанов отбеляза с грандиозен концерт 43 години от своето създаване. Събитието се състоя на 26 януари 2024 г. на голямата сцена на Народно читалище „Разум 1883“ – Монтана и наред с танцьорите, в него се включиха и талантливите самодейци от Народен хор „Пъстренец“ с художествен ръководител и диригент Петя Илиева.

„Фолклорна приказка“ предаде на публиката феерия от песни, танци и частица фолклорна магия, която стопля сърцата и запазва българщината у всеки.

Началото на тази народна приказка, умело пресъздадена като история от първо лице от самия Първан Първанов, беше дадено с танца „Копаница“, последван от „Джиновски танц“. Танцьорите от двата състава на Първанов – детският и представителният ансамбъл, изиграха на сцената съчетания от различни краища на България. Те представиха популярни танци от тракийска, добруджанска, северняшка и шопска фолклорна област. Сред изпълненията, които плениха публиката, се нареждат Варненски танц, Добруджански танц, Северняшки танц, Шопски и български ритми, както „Лазарки“ и „По гроздобер“, чиято хореография бе поставена едва няколко месеца преди концерта. Танцов ансамбъл „Пъстрина“ получи и специален поздрав на сцената от бивши танцьори, които изпълниха камерния танц „Среща“.

Пред пълната с публика зала Народен хор „Пъстренец“ разноеобрази танцовата програма както със солови, така и с хорови фолклорни изпълнения.

В края на концерта бяха поднесени кошници с цвета от името на кмета на община Монтана Златко Живков, от Танцов състав „Радост“ и Школа по народни танци „Канатица“, както и цветя от НЧ „Разум 1883“ – Монтана.

Движение "23 септември"

Да защитим комплекса
“Марица-Изток”
от ликвидация

> от стр. 1

Настоящото правителство, министерствата на енергетиката и на околната среда и водите се трудят неуморно за предсрочното банкрутиране на комплекса „Марица Изток“, 20 години предсрочно. Те направиха всичко възможно да не изпълнят поетия ангажимент пред енергетиците и миньорите за предоговаряне на сроковете за спиране на въглищните централи.

Българските политици от 10 години насам, дори и днес, имат възможност да предоговорят механизма за квоти за въглеродни емисии, да имаме гратисен период. Полша например е договорила затваряне на централите до 2040 г.

Минно-енергийния комплекс „Марица Изток“ е енергийното сърце на България, гарантиращ енергийната и независимост. Той произвежда много евтина електрическа енергия. Комплексът е извор на икономическа активност, със своята мащабна и многообразна дейност.

Всичко това управляващите ни разбират много добре, но и дума не продумват по тези въпроси и не изнасят никакъв задълбочен икономически анализ пред обществото. Дори няма оценка колко ще струва на държавата предсрочното спиране на комплекса. Предполага се, че разходите за това ще са няколко милиарда лева. Самозабравилите се министри приспиват общественото недоволство с обещания за многомилиардни инвестиции в областите около региона на „Марица Изток“, но сериозни инвеститори с реални намерения засега няма. На практика големите индустриални компании напускат Европа, далече от зеления брюкселски диктат.

По медии и конференции нашите политици обещават, че ще заменят количествено необходимата електрическа енергия със „зелена“. Добавят необосновани и гръмки обещания за запазване на цената до 2030 г. Но всичко е само думи и пак думи. Липсват икономически анализи и обосновки. За реализиране на мечтаната им безвъглеродна „зелена“ икономика са необходими стотици милиарди лева. Само за приспособяване на електропреносните и електроразпределителните мрежи за присъединяването на новите ВЕИ паркове са необходими десетки милиарди лева.

Но „зелената революция“ ще засегне всички сфери на живота ни. Ще засегне слабо финансираното ни селско стопанство. Ще фалират много земеделски производители и животновъди, които след налагане на въглеродния данък, ще са принудени да ликвидират фермите за животни заради емисиите на метан.

Управляващите не са паднали от небето, но целенасочено работят по европейския план. Те поклоннически и предателски ще изпълнят условията на брюкселските диктатори и ще ни вкарат в поредната национална катастрофа – деелектрификация, деиндустриализация, с ликвидирано селско стопанство.

Инж. Щерев накрая завърши с това, какво трябва да се направи, а именно - надвисналата катастрофа може да се избегне само ако се спре натрапената търговия с въглеродни квоти. Базовите въглищни централи трябва да работят без ограничения докато се изградят нови сигурни атомни мощности, които да поемат отговорността от въглищните централи за балансиране на енергийната система. Не трябва да се допуска България да става експериментална площадка за изпробване на нови ядрени блокове недоказали безопасна и ефективна работа.

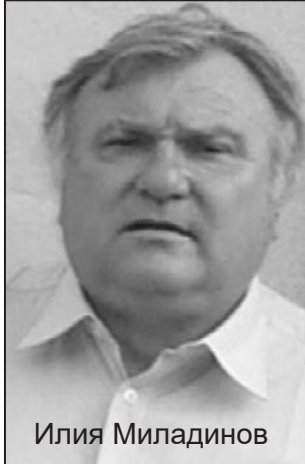
Последва изказване на работник от мините на „Марица Изток“. Той даде по-дълбоко разбиране за бедственото положение. Работниците биват държани без информация, в постоянна несигурност, какво ще се случи тях. Синдикатите, които до голяма степен ги предадоха още при преговорите по време на стачката, също мълчат. ТЕЦ 3 и АЕЦ Гълъбово са частни американски ТЕЦ-ове. Те се захранват изцяло от мините, а договорите им изтичат съвсем скоро. На ТЕЦ 3 изтича на 26 февруари тази година. Никой не обяснява на работниците от рудник 3, който захранва ТЕЦ 3, какво ще се случи с тях. Какво ще стане с рудника? Подобно е положението и с АЕС Гълъбово, чиито договор е до края на 2025 г. и рудник 2. Държавният ТЕЦ 2 работи на една четвърт от капацитета си. Рудник 1, който го захранва, е най-големият и произвежда минимум въглища, работейки на загуба. Миньори и енергетици са оставени в неведение какво ще се случи с тях.

Както виждаме дните на комплекса са преброени. Ако работниците не осъзнаят, че няма какво да губят и не се вдигнат в решителна битка за спасяване на комплекса „Марица Изток“, те със сигурност ще загубят работата си много скоро. Ако и една голяма част от българския народ не се събуди от зловещия си сън, то и той ще трябва безславно да се задоволи с поредната национална катастрофа и ще знае, че не се е опитал дори да я предотврати. Ще си я заслужи.

Трибуна

Първият организиран антифеодален
протест в община Бойчиновци

Илия МИЛАДИНОВ

Илия Миладинов

Когато отново настъпи жестоката реалност и когато хората се поогледаха в себе си и около себе си, се видя, че нищо от граденото десетилетия почти не е останало. Но и нищо ново не е придобито. Освен разруха, мизерия, простотия, простащина. На всичко отгоре и феодализираха Общината ни.

И довтасаха хора неподготвени, посредствени, алчни, необразовани, но амбициозни за власт, влияние и пари.

Това е мирен протест! Първият организиран антифеодален протест в Община Бойчиновци.

Както преди 100 години в Бойчиновци имаше първото антифашистко въстание с превземането на гарата. Какво всъщност е днес в Общината? Феодализъм - Общински феодализъм! Образец, изграден с феодални механизми в управлението на Общината и приложен в житейското битие в селищата на Община Бойчиновци. В този модел на управление властта е независима от гражданите - и обслужва себе си. Нямам предвид цялата администрация на Общината, а само управленския състав, който притежава властови позиции в управлението на Общината. Никой чиновник - управленец няма чувството, че дължи властта си на гражданите. И към днешна дата повечето чиновници биха се изсмели подигравателно на твърдението, че дължат на гражданите не само властта, но и заплатите си. Затова г-н Бисер Петров констатира, че при неговия първи самостоятелен протест са му се смеели. В техния свят и властта, и доходът идват отгоре - от тартора. И затова те са длъжни да работят по неговите схеми, а не да решават гражданските проблеми. Затова със задоволство чиновниците се отнасят с подигравка към претенциите на гражданите. Няма как да не спомена използването Господ – Бог, дарил им власт на феодалите, сътворили стрес и мизерията. Те са успешни фактори, изкуствено създавани и насилствено налагани против волята на хората, за да се оцени властта и щедростта на господарите и осигурят власт на дарителите - феодали. Става дума за хора от етноса на циганите и крайно бедни и необразовани българи, които продадоха гласа си.

Вкопчването във властта на определен лидер и злоупотребата, с нея с оглед на частни

Молба с обещание

До Кмета и Общински съвет - град Бойчиновци
от Илия Миладинов Петков
живущ: село Ерден, ул 34, № 5

Господа управляващи от Община Бойчиновци,

Моля да ми простите и извините, че не престанах да ви критикувам и разобличавам през последните 5 години. Все се надявах, че може и да бъдете подменени, но се оказа, че сте несменяеми като и разбрах за това и механизма ви за вашата несменяемост, то стигнах до заключението, че трябва да се предам, и да ви се извиня, и помоля да ми простите, та да докарате на моята улица един контейнер за боклук, че се изпокарах със съседите си, че заради моите писаници по адрес на кметницата на Ерден и по ваш адрес вече повече от 5 години нямаме контейнер и ходихме на съседната улица да изхвърляме боклука си. Получи се и един грозен момент. Много често ми идват на гости авторитетни хора, та се налага да откупвам една жена да помита по цялата улица разхвърления боклук от бездомни кучета, които разкъсват чувалите, сложени на улицата, с надежда след две седмици да бъдат обрани от вашата кола за боклук. Говорих лично с кмета на Общината Светлин Сертениев и той обеща, че след два месеца ще имам боклукчийска кофа, но изминаха вече две години и не знаей до кога ми е увеличил наказанието, но пък аз признавам, че си го заслужавам. Господа управленци, имам 9 имота в регулацията на селото - празни парцели, и на всич-

ките плащам такса смет. Реших: ако не ми докарате до един месец контейнер на улицата за мен и съседите ми, вече да не плащам данъци. И ще заснемам по цялото село и по цялата Община неприбраните отпадъци и наполовина асфалтираните улици.

(ще видите в края на улицата 2 метра асфалт - това е асфалтираната ни улица)

Ще го публикувам в социалните мрежи с коментар за вашата строгост и наказания, които правите към обявените ваши противници.

Питам, защо трябва да отиваме в крайности, когато може вие да не сте толкова строги и отмъстителни към критиките към вашето управление? Забравяте ли кой ви избра и за какво сте там в Общината? Вразумете се!

Чакам контейнер на нашата улица! До 23.02.2024 г.

Ще ми се да вярвам, че разумното ще надделее! И вие, както и аз ще затвърдим мнението си, че живеем вече в 21 век.

Поздрави!

Илия МИЛАДИНОВ

Откраднатата победа

Иван ВЪЛОВ

Защо написах тази книга?

Преди читателят да ми зададе този въпрос, попитах се сам, макар да мисля, че най-точният отговор трябва да се намери в книгата. И все пак защо се реших да пиша за събития, които имат вече сто и четиридесет годишна история?

За Априлското въстание 1876 г. и за Руско-турската война 1877–1878 г. са направени стотици изследвания и публикации от историци, военни специалисти, дипломати, публицисти и писатели. Много от научните трудове на руските, съветските и българските автори (от всички поколения), както и на редица изследователи от Франция, Германия, Австрия, Англия и

САЩ не само са изградени в резултат на добросъвестни проучвания, но носят и белега на завидна ерудиция. Какво да кажем за излезлите в книги спомени и дневници на участниците в Руско-турската война, освен че са истински бисери (колкото и субективен характер да имат), които ще пречат на времето да изпрати в забвение и покрие с прах самоотвержената храброст и душевната щедрост на нашите руски братя освободители. Но все още много от спомените и дневниците на съвременниците и действащите лица в събитията от 1876–1878 г. продължават да стоят затворени между кориците на издаваните тогава списания „Нива“, „Руская старина“, „Руский вестник“, „Военный сборник“, „Исторический вестник“, „Разведчик“ и пр. За Априлското въстание и Руско-турската война свидетелствуват и някои академични издания, в които намериха място най-съществените документи, характеризиращи двете знаменателни събития.

Може да се каже, че изследователите не са оставили без нужното внимание нито една страна на Априлското въстание и Освободителната руско-турска война. В научните трудове са очертани връзките и зависимостта между тези две събития. Военни стратегии и дипломати с ненаситна жадност все още продължават да търсят обяснение на такива въпроси като необходимостта от избухването на въстанието, организацията и ръководството му, прехода към войната. Друг постоянен въпрос, който все още не слиза от „дневния ред“, е защо в крайна сметка изхождат от Руско-турската война, която можеше да се счита за малко по-разширен регионален конфликт, едва не стана повод за световна война? Осведоменният читател е добре запознат и с този факт, и все пак понякога се пита: може ли с категоричност да твърдим, че крайната победителка в тази тежка война излезе именно Русия? Бяха ли постигнати целите, които предизвикаха балканската криза?

Ще бъда съвсем конкретен. Преди немалко години в едно военно поделение при обсъждането на книгата ми „Слушайте човешката съвест“, в която се разказва за световната общественост и България след Априлското въстание през 1876 г., ми зададох следния въпрос: „Руско-турската война в резултат на Априлското въстание ли е обявена и трябва ли да я считаме за успешна?“ Тогава отговорих положително, макар и с известна уговорка. Мисля, че бях прав, но сам останах неудовлетворен – нещо липсваше в този отговор.

Априлското въстание разтревожава съвестта на Европа. Лорд Биконсфилд обвинява (макар и лицемерно) английския посланик в Цариград сър Хенри Елиът в некадърност, защото не осведомил своевременно английското правителство за произшествията в България. От трибуната на Френското национално събрание Виктор Юго призовава световната общественост с думите: „Дошъл е моментът да се издигне глас... Има минути, когато човешката съвест взема думата и заповядва на правителствата да я слушат!“ Безспорна истина е, че в защита на българския народ от зверствата на османския поробител се вдига елитът на световната култура. В прочутото си стихотворение „Крокет в Уиндзор“ руският писател Иван Сергеевич Тургенев обвинява английската кралица в съучастие в убийството на невинните български деца. Знаменателни са тези два последни стиха:

Не, ваше величество! Няма вода невинната кръв да измие.

Статията на Иван дьо Вестин в парижкия вестник „Фигаро“, на Дженюъриъс Макгахан в лондонския „Дейли Нюз“ за видените от тях ужаси в България при потушаването на Априлското въстание, на вестниците в Германия, Австро-Унгария, Италия, Швейцария, Франция и дори в Съединените американски щати раздвижват политическия живот. Спокойната уж Англия превръща източния въпрос в една почти гражданска война. Уилям Гладстон се обявява против турските жестокости и иска от Англия да отвори очите си за онова, което става на Балканите, и да вземе под свое покровителство избиваното от турците население, но управляващата Консервативна партия, вдъхновявана от кралица Виктория и министър-председателя лорд Биконсфилд (Бенджамин Дизраели), се солидаризира с Турция.

Най-близо до сърцето си приема тревогите на българското население Русия. По цялата страна възникват комитети за солидарност с братята българи, дори най – бедните откъсват от залъка си, за да подпомогнат нещастниците от Батак и Перущица. Веднага трябва да посочим, че ако съветът заговаря за турските жестокости и прозвучават гласове за облекчаване положението на българи и на населението от Босна и Херцеговина, то най-голяма (да не кажем и единствена) е заслугата на руските дипломати в Цариград. Сведенията идват от консулствата в Русе, Пловдив и Солун. Получават се в Русия чрез посланика Николай Павлович Игнatieв. Руското правителство не само знае за подготвяното въстание в България, но по стратегически причини организаторите му са „съветвани да не избързват“. Това се потвърждава и от дневника на военния министър Дмитрий Алексеевич Милютин (1816–1912), а също и от спомените на Михаил Христофорович Рейтерн. Така например в разговор с генерал-майор Иван К. Кишелски, българин по произход и един от активните членове на Московския славянски комитет, Милютин му казва: „Ако в края на краищата трябва да се реши въпросът с оръжие, то България трябва последна да се присъедини към тези, които вече си служат с него, т. е. когато се изясни положението в Босна и Херцеговина.“

Както се вижда от спомените на Милютин, а също и от архивните материали на руското посолство в Цариград (там има много документи, които свидетелствуват за активно поддържаната връзка с генерал Михаил Чернаев за набирането на българи доброволци за Сръбско-турската война), въоръжената борба срещу турците се счита за необходима. Но отново изникват въпросите за навременността на Априлското въстание, за неговата организация и за превръщането му в причина, която изостря и усложнява до краен предел източния въпрос. Прескачаме без отговор многото страни, свързани с въстанието, но трябва да признаем, че неговото потушаване, така или иначе, изтласква на преден план бъдещата съдба на България. То става главната причина да бъде свикана

Цариградската конференция.

Именно нейното драматично протичане, опитите да се решат по дипломатически път законните изисквания за автономия на българите, на Босна и Херцеговина; двуличната политика на най-силните европейски държави по източния въпрос, както и неотстъпчивостта на Турция – ето причините, които довеждат до обявяването на войната.

Как се стигна до войната, Плевенската епопея – началото на края, пропагандата, разузнаването и дипломацията като фактори за успехите и неуспехите – ето, най-общо казано, задачата на тази книга.

Ще ми се да вярвам, че ползуването на много източници – изследвания, спомени, архивни материали, някои от които са малко известни или съвсем пренебрегвани досега в нашата историография* – ще даде възможност на читателя да види войната и от една почти непредлагана му досега страна.

Бързам да предпазя любителите на силни преживявания от измамното очакване, че ще бъдат направени свидетели на всички решаващи битки, на подвизите на войници и генерали.

Не това е задачата на тази книга, а и военните въпроси многократно са оценявани от специалистите. За българското участие в тази война също има много богата литература (спомени и задълбочени авторски изследвания), което в случая направи ненужно преразказването на познати факти. Тук съм търсил някои не само по-характерни, но и по-малко известни моменти от сътрудничеството между българското население и руската армия, при това най-вече в сферата на разузнаването.

Избраният начин на повествование бе продиктуван от желанието за повече свобода при използването не само на документалните източници, но и на няколко десетки книги, справочници, студии, научни съобщения.** За да се избегне в голяма степен възприетата от авторите документалисти практика да се преразказват мемоари, писма, кореспонденции и други документи, счетох за по-правилно да ги поднеса в оригинален вид. Тук прилагам в самостоятелни глави към всяка от частите на книгата.

Героите в тези етюди и събитията, в които те участвуват, са автентични. Опитвайки се да осъществя най – пълноценно своя замисъл, а именно да отведа читателя към истината за някои по-особени страни от Руско-турската война през 1877–1878 г., умислено ограничавах свободата на творческото си въображение. През цялото време се стараех да бъда обективен „регулатор“ в подреждането на събитията и фактите от позицията на съвременник. И ако прочитайки тази книга, читателят намери за себе си отговора на въпроса защо бе написана тя, всяка друга оценка ще бъде излишна.

Това би било и най-голямото възнаграждение за един близо 30-годишен труд.

Второто допълнено издание на „Откраднатата победа“ излиза цели 30 години след първото, което беше издадено от реномираното в ония години „Военно издателство“. Рецензенти бяха специалисти, проучвали дълги години Априлското въстание от 1876 г. и т.н. Източен въпрос – проф. Иона Митев и дин Иван Шипчанов, а редактор – Бойко Беленски.

Заслужава да се отбележи и този факт, че въпреки острата криза за печатарска хартия по онова време, книгата беше издадена в тираж от 5550 броя. В предговора към първото издание липсва и немаловажният факт, че книгата попадна в издателството, след като беше спечелила първа награда в националния литературен конкурс, обявен от Института по история на БАН и Плевенския исторически музей, за написване на оригинални творби по случай 110-та годишнината от Руско-турската освободителна война.

Книгата изчезна от книжния пазар за по-малко от месец, а специализираната критика единодушно я оцени като сериозен принос в историографията за Освободителната война. Между рецензентите (изключвам тези от издателството) бяха и двамата професори еднoфамилци Дойно Дойнов и Стефан Дойнов. Книгата стана повод и за многобройни срещи с читатели, ученици, студенти и военослужащи...

Сегашното издание не променя в тематично отношение книгата, а само допълва съдържанието с пропуснати в първото любителни факти и детайли, които имат за цел да разкрият все още малко-известни или съвсем непознати факти за „невидимото“ лице на тази победоносна за Русия, но с трагичен край война.

Съвременният читател е подложен на доста атаки с полуистини и разминаващи се с времето на войната истини за това, какъв е бил характерът на Руско-турската война от 1877-1878 г. – освободителен или завоевателен. Бих бил изключително доволен, ако читателят на тази книга успее да направи сам своя извод.

февруари 2018 г.
Иван ВЪЛОВ

* Дневниците на военните аташета на САЩ и Англия поручик Ф. В. Грийн и полковник Ф. Уелсли, на специалния кореспондент на в. „Манчестър Гардиан“ Франсис Стени; посмъртните записки на генерал П. Д. Зотов „Война за независимост славян“; биографичнодокументалните записки на генерал Н. К. Шилдер „Плевенское сидение“; дневниците на княз Алексей Н. Церетелев, Михаил А. Хазенкамф, Дмитрий Скалон, Георгий Ив. Бобриков, А. К. Пузиревски, Л. Г. Богаевски, С. П. Зиков, военния свещеник протоиерей Ваих Гуриев, М. Чичагов, В. Афанасович, К. Енkel, М. Мазкоевкич, А. Г. Петровски, А. Н. Куропаткин, граф Сергей Шереметиев, Михаил Греков, В. Гамулецки; спомени, писма и записки от и до Н. П. Игнатиев, А. И. Нелидов, барон Владимир Фредерикс, началник на кабинета на княз Горчаков, Дизраели-Биконсфилд, лорд Солсбъри, Уилям Гладстон, Едуард Фриман (английски историк и общественик). Спомени на участвували на страната на турската армия английски офицери като ген.-лейт. Валентин Бекер паша, полковник Файф-Куксън, на потурчения германски генерал Мехмед Али, материалите по процеса на Сюлейман паша.

Особено интересна информация съдържат спомените и писмата на Олга Алексеева Новикова и на Е. А. Рагозина. Използувани са също много дневници, спомени и книги на руски и чуждестранни кореспонденти, участвували във войната; архивни материали.

** При работата върху тази книга бяха използвани изследвания на наши историци от миналото, както и специално трудовете на акад. Христо Христов „Освобождението на България и политиката на западните държави“, на Константин Косев „Бисмарк. Източният въпрос и българското освобождение 1856–1878“, на Симеон Дамянов „Франция и българската национална революция“, на Стефан Дойнов „Българската общественост и Руско-турската освободителна война (1877–1878)“, книги и отделни публикации от Георги Георгиев, Иона Митев, Цонко Генов, Дойно Дойнов, Иван Панайотов, акад. Веселин Хаджиниколов и др.

Откъсът от книгата ще продължи в следващия брой

Като снежна преспа върху огнен връх

Цветана КОСТОВА

„Ти си като гръмотевица, блесне, тресне и оставяш човека удивен. Къде намираш тоя сух барут?“
Николай Хайтов

Тези думи, отправени към Благо Прангов в писмо от 2000 г. и досега приемаме като своеобразно неоспоримо признание към талантливия пирински поет.

И с поредната си книга „На крайчеца на лятото“, в която включва избрана поезия, авторът поднася с капчици обич и болка своя благ лирически привет към българския

читател –

и не от вчера наболяват рани и не от днеска ми кипи кръвта.

Заглавието на книгата е изведено от поемата – автобиографична изповед, изречена „с непорочен глас“, изповед – равностетка за достойно изживян житейски и творчески път.

Творецът се втурва обратно „на крайчеца на лятото“, за да преживее отново годините, отлетели завинаги под „върховете снежни“. Преодолявайки тревогата дали ще се опази от „корояд“, дали ще го спъне появил се листопад“, той открива живеца яростно да се живей.“ И с радост, продиктувана от благост, бяга от себе си, за да се завърне пак, бързайки да тури поне един шрих въз образа на времето.”

С блага мъдрост стига до извода – кога човек поеме път обратен,

това е също път и към света.
С оригинална метафора оприличава поезията („Поезия“) като „жажда и глад за красота“, „болка за човечност“, „преспа снежна в мартенско топене (каквато е и неговата). Всеки негов стих в книгата е „капчица обич и болка“, неспокойствие, ярост и надежда...

Безумно като троската шири се злото, като капка роса е доброто...
Рамото на любимата му помага –
"да бъде силен в слабостта и пролетен през есента,
а щом в сърцето си има България,
той се чувства като жител на целия свят. За Благо Прангов същинското му име е България.
Една крачка да направя,
но да бъде в теб.
Една стъпка да оставя,
но да бъде в теб.
Една песен да изпея,
но да е за теб.

В трагедийната си едноименна поема поетът нарича Македония „южна усмивка на България“ и „хоризонт от надежди в храма на Майка България.“ В „Ябълката“ се обръща към своя народ –

Простор на слабостта си дай, народе мой!
В стихотворението „Към народните избраници“ Благо Прангов припомня емблемата на Народното събрание, че „Съединението прави силата“ и призовава: „Дано най-после Хан-Кубратовата притча за снопа пръчки стресне съвестта ви!

Поетичното слово на Благо Прангов е вдъхновено, богато и цветисто: Капчукът е „сълза от сняг прощален“, „кокичето се смее в сълзите на капчук“, „сняг тъче картината бяла“, облакът е „с крила на пеперуда“, заранта е „премаляла от възторг“...

Представяйки си своя внук на върха на надеждата, авторът му пожелава да си откриши светлина от звездите“ и освен „гражданин световен“, да бъде и „вдъхновен / върх на жилавия корен / , от дедите посаден“.

Зове за родна памет и добродетелност. С топлото си име Благо и със цялото си творчество предизвиква благи чувства, дори и в яростта си; воюва за надеждност блага, поднася блага мъдрост, поздрав и послание за духовно извисяване и повече човечност! Според него истинската поезия и нейният творец са като снежна преспа върху огнен връх, като капчици от обич и от болка...

С нашенци на лов в балкана

Славко ГРИГОРОВ

На 21 януари 2024 година се навършиха 20 години, откакто Йордан Радичков пое към Вечните ловни полета. Ще ви разкажа как с негови приятели и нашенци от Чипровци и с Железна бяхме на лов в Чипровския балкан.

Стоящи: Ганчо Симеонов, Люсиен Симеонов, Петко Домчов, Анастас Стоянов, Иван Борисов, Дончо Цончев, Милан Миланов и Стефан Ганев.
Седнали: Славко Григоров и Йордан Радичков. 15.10.1988 г. в Чипровската планина.

Има много по-големи градове от Чипровци, но нямат химн, нямат и богата история като Чипровци и нека сега ние помълчим и домакините да говорят за бита на хората и нещо за старите хора...

И станах аз да говоря, да ги поздравя с „Добре дошли!“ в Чипровския балкан и вдигнах наздравица.

Говорих как в моето родно село Железна са прогонвали щетата. Умирали деца, някой път по две в къща и тогава бай Рачо събрал музикантите и в манастирището с тъпани и викове пъдели „щетуту“.

След това говорих как съм водил лектор от Дружество „Георги Кирков“ в с. Равна да говори за космоса и хората нищо не разбраха. Лекторът пита няколко пъти има ли въпроси, но хората мълчат, на-

края един вдига ръка и пита лектора какво е това „фаргелет“. Лекторът взе да се мъчи да му отговори, че това са мъглявини в космоса. Стана нашенецът и му каза, че не е доволен от отговора и му показа да прочете на прозореца, на който има плакат и пише „фаргелет“, а то е обратното на „телеграф“. И се посмяхме всички и най-вече на това, че в село Равна от Михайловград им изпращат лектор да им говори за космоса.

Радичков ме помоли да му подаря да ползва приказката за гонене щетуту в Железна, а на Анастас Стоянов за фаргелет, за преживяното в с. Равна с лектор от дружество „Георги Кирков“.

След това каза:

– Другарю Григоров, виждам, че след като хубаво разказа тези два случая, можеш и хубаво да започнеш да пишеш. Послушай ме! Пиши!

На 15.10.1988 г. рано, рано дойдоха ловните дружинки от Чипровци и Железна и както си е по правилника, Илия Иванов от Чипровци и Киро Режов от с. Железна направиха разстановка на ловците, а на гостите определиха най-красивата местност под Трите чуки – Деяница, с водач Илия Ив. Данкин – Паци.

Пожелах им наслука и да чуят глухарите, които ги има единствено в нашия балкан. Върнаха се ловците, показаха ми уличените животинки и казаха, че не са гонили Михалю.

Обяда направихме на поляната при хижата, там се въртеше и печеше агнето. Отделно от това имаше и огън, който ни стопляше. Имаше и песни и хора, имаше и сладки приказки. Ще спомена само една, защото най-добре съм я запомнил: „Илия Иванов (Паци) разказа как ловците от Чипровци ловували на диви прасета в Деяница и около Трите кладенци стадо прасета. Залегнали ловците от дружината и улучили три прасета. Когато взели да ги дерат, се оказало, че едно от тях има звънче на шията. Прасетата били черни и това не предизвикало никакво съмнение да не стрелят по тях. Споделили си месото и се завърнали в Чипровци. След няколко дена ги викали в милиционерския участък в Чипровци с Динчо Петков от Чипровци и Божидар от Челюстница им предложили да платят три прасета на Митко Цара от Чипровци. Същият ги изкарал в балкана до мандрата и ги хранил с цвик и били добри. След това извикали Митко Цара и се споразумели, платили прасетата и подписали протокол.“

Дончо Цончев харесал приказката и я публикувал в списанието „Лов и риболов“ под заглавието „В Чипровския балкан се раждат свинчета със звънчета“.

И се прибрахме в Чипровци с нашите гости да тръгнат за София. Шофьорът им Анастас Стоянов отвори багажника и вижда чувал с картофи. Хваща се за главата и ме пита:

– Григоров, какво си направил?

Казах му, че когато чествяхме в Михайловград 50 години на Септемврийското въстание, т. ой прави сценария и аз като секретар на ГК на БКП му предложих да му платим за труда, а той отговори:

– Ще ми дадеш, Славко, един чувал брашно, от родители и приятели пари не взимам.

Аз брашно нямам, затова са тези картофи.

Усмихна се Анастас и ме прегърна, изрече думите: „Вярно, всичко гние, борчът не гние.“

Така се разделихме с нашите гости.

Пожелахме им лек път до София.

Остана хубавият спомен от преживяното в Чипровския балкан.

Анастас Стоянов публикува във в. „Работническо дело“ статията „Триптих за Клисуре“.

Йордан Радичков написа статия „От връх Ком до островърхия Миджур – една светкавица“.

В Люсиен продължихме приятелството с тях, ходихме в Нови хан, вилата на Дончо Цончев, в редакцията на „Лов и риболов“.

Но стана, каквото стана, настъпи 1989 г. – промяна и промяна на нашия живот.

продължава в следващия брой

Д-р Даниела Стоянова
общопрактикуващ лекар,
специалист по
обща медицина

Всеки работен ден
от 8,00 до 13,00 часа

Набира
пациенти

Тел. за контакти:
096 389 346
„АПОЛОН-21“ ООД.

Монтана
ул. „Цар Борис III“ № 11
Поликлиника, кабинет 106

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

01 ч * Св. мчк Трифон (Предпразненство на Сретение Господне) (Тип. с. 205) (Трифоновден)

02 п † Сретение Господне (Тип. с. 208)

03 с Св. Симеон Богоприимец и Анна пророчица. Св. прор. Азарий. Св. равноап. Николай Японски

04 п † Неделя 15 след Петдесетница – на Законника. Преп. Исидор Пелусиотски. Св. мчк Иадор. Преп. Иасим Чудотворец. Гл. 2, утр. ев. 2, ап. 2 Кор. 4: 6-15 (с. 171), лит. ев. Мт 22:35-46 (с. 94)

05 п Св. мчца Агатия (Добра). Св. мчца Василиса

06 в Преп. Вукол, еп. Смирненски. Св. Фотий, патр. Константинополски. Преп. Варсануфий Велики. Св. Йоан Пророк. Св. мчци Доротея, Христина и Калиста

07 с Преп. Партений, еп. Лампсакийски. Преп. Лука Еладски. Преп. Априон, еп. Кипърски

БЪЛГАРСКИ ПОЩИ
традиция · качество · доверие

Български пощи с нова международна куриерска услуга

Български пощи стартират нова международна куриерска услуга в партньорство с Международната пощенска корпорация IPC чрез мрежата INTERCONNECT.

С присъединяването си към глобалната мрежа за доставки на пратки от електронна търговия „ИНТЕРКОНЕКТ“, клиентите на Български пощи ще имат възможността да изпращат пратки до 30 държави в Европа при изключително добри пазарни условия.

Пратките могат да бъдат с тегло до 30 кг, а срокът на доставката от 5 до 7 дни, в зависимост от страната получател, като застраховката в размер до 450 евро е включена в цената. Осигурена е възможност за избор на начина на доставка наличен в страната на местоназначение - до адрес на получателя, до офис или до автомат за (ако е налична тази опция). Пратките ще могат да бъдат изпратени чрез всичките 2971 пощенски станции или със заявка на куриер от адрес на изпращача. На сайта на Български пощи има опция за тяхното проследяване от потребителите в реално време. Електронните магазини могат да се възползват от възможността за интеграция и редица допълнителни услуги като предплатено връщане на пратките с улеснен режим и търговски отстъпки.

Подробна информация за новата услуга е налична на официалната страница на дружеството.

Мрежата INTERCONNECT на Международната пощенска корпорация IPC работи като единна оперативна мрежа, която да предложи на е-търговците на дребно и купувачите надеждна трансгранична услуга, създавайки силно конкурентна мрежа за сътрудничество за пренос и доставка на пратки от край до край. Партньорството между IPC и Български пощи е предназначено да улесни съвместните усилия в области като технологични иновации, оперативна ефективност и разработване на нови услуги, за да отговори на променящите се нужди на клиентите в световен мащаб.

С новата услуга Български пощи цели да предложи достъпни цени и качествена услуга за всички български потребители, които имат желание за реализация на европейския пазар.

Неизбежна самоотбрана

Палестинската съпротива в Газа, публикува обръщение в което посочва, че операцията на 7 октомври 2023 е била неизбежна реакция за самоотбрана и за защита на палестинското население от планове за неговото прогонване от родните места

В обръщението се припомня, че седем милиона палестинци са бежанци и процеса на тяхното прогонване не е спирал. Хиляди палестинци са в израелските затвори без обвинения и право на защита и са подложени на изтезания и унижения. При тези условия не може да се очаква от палестинския народ да продължи да чака и да разчита на ООН, която е напълно безпомощна. Затова единствената им възможност е била да „поемат инициативата в защитата на палестинския народ, земи, права и светини“. Тези действия изцяло спадат към самозащита, което е право, залегнало в международните закони и конвенции.

Както се подчертава от привържениците на Палестинската съпротива и кауза началото на терора не е на 7 октомври 2023, а 105 години по-рано в това число 30 години британски колониализъм и 75 години ционистка окупация. Палестинският народ през 1918 г. е притежавал 98,5% от земята на Палестина, като същевременно е представлявал 98% от населението, преди ционистите, с помощта на британските колониални власти, да успеят да установят контрол над 6% от палестинската земя, преди 1948 г., т.е. преди създаването на Израел. По това време на палестинския народ беше отказано правото на самоопределение и ционистките банди участваха в кампания за етническо прочистване срещу палестинския народ, целяща да го прогони от неговата родна земя. Ционистките банди са прогонили 57% от народа на Палестина и са унищожили над 500 палестински села и градове. Израелските сили през 1967 г. окупираха останалата част от Палестина, включително Западния бряг, Ивицата Газа и Йерусалим в допълнение към арабските територии около Палестина.

През дългата история на окупацията на Палестина палестинският народ е претърпял всякакви форми на потисничество, несправедливост и терор. Така например

Газа от 2007 г. е подложена на задушавача блокада, която я превърна в най-големия затвор на открито в света. Движението за съпротива също напомни, че: „Палестинският народ в Газа също пострада от пет разрушителни войни/агресии, на всяка от които Израел беше инициатор“.

Операцията на 7 октомври е била насочена срещу израелските военни

Движението на Съпротивата обяснява, че операцията му от 7 октомври е имала за цел да атакува израелски военни обекти и да окаже натиск върху израелските власти за сделка за размяна на затворници за освобождаване на палестинци от израелските затвори. Фокусът е бил срещу дивизията на израелските окупационни сили в Газа и военни обекти в близост до селища около Газа. Избягвали са нараняване на цивилни, особено деца, жени и възрастни хора. Всяко случайно нараняване на цивилни е станало по време на конфронтация с израелските сили.

Твърденията за "40 обезглавени бебета" от палестински бойци беше отхвърлено дори от израелски източници. За съжаление, много западни медии разпространяваха това невярно твърдение. Според съобщения от израелските вестници израелски сили са убили множество израелски заселници, включително тези на музикалния фестивал Нова близо до Газа, където са загинали 364 души.

Бойците на Хамас, не са знаели за фестивала, и са били атакувани от хеликоптер. Израелски свидетелства потвърждават, че армейските нападения и операции на 7 октомври са убили както израелските пленници, така и техните палестински похитители. Тежките въздушни нападения на израелската авиация в Газа доведоха досега до смъртта на близо 60 израелски пленници.

По материали на „Ал Маядин“

Молитва за мир и срещу войните по света

В София на 28 януари се проведе шествие под наслов "Молитва за мир и срещу войните по света"

Милка КОСТАДИНОВА

Организаторите обявиха, че шествието ще започне от 15.00 часа пред НДК и ще продължи до площада пред президентството. Призив за мир и спазване на международните закони и уважаване на човешките права беше посочен като цел на шествието.

Полицията блокира мястото обявено за сборен пункт пред НДК. Хората дошли да изразят солидарността си с палестинския народ се събраха в началото на пешеходната част на булевард „Витоша“ откъдето тръгна шествието, но полицейски кордон го спря преди да достигне Съдебната палата. Тук, пред полицейския кордон участниците почетоха паметта на всички загинали във всички войни по света в днешно време.

Причина за полицейска блокада бе отказът на Столична община да разреши шествието.

Очевидно евроатлантическото управление на Столичната община се притесни от призивите за мир!

Майка на израелски войник смята, че нейния син е убит от израелската армия

Израелската армия обяви, че причината за смъртта на двама израелски военнопленници не може да бъде установена, което предизвиква подозрения, че те „по грешка“ са убили своите войници.

В сряда 17 януари 2024, са съобщили на семействата на двама израелски военнослужещи, че причината за смъртта им не може да бъде установена. Телата на сержант Рон Шерман и ефрейтор Ник Бизър са били открити в Газа на 14 декември 2023 г. Двамата войници са били държани в плен от Палестинската съпротива. Твърди се, че телата са били извадени в Джабалия, близо до място, бомбардирано от израелската авиация, където е бил убит Ахмад ал-Гандур, командир на бригада от Хамас. На фона на тази неяснота майката на Шерман, Мая, написала в социалните медии: „Резултатите от разследването: Рон наистина е бил убит, не от екстремистите. ... Нито случайна стрелба нито приятелски огън. Предумишлено убийство. Бомби с отровен газ. Любов моя ... Да бях аз умряла на твоето място. ... Какъв кошмар си преживял!.. Няма бъдеще тази държава, ако това са ви направили, след като ви изоставиха. Какво щяха да решат ако синът на Биби беше там в тунела или внукът на Галант? Или синът на Херци Халеви? Дали и те щяха да бъдат отровени с газови бомби? Почивай в мир, никой не трябва да умира така.“

Превод от информационна агенция „Ал Маядин“

Очакване

Кирил РАДОВЕНСКИ

Като чу прогнозата за времето, че за Коледа се очаква да завали обилен сняг, възрастният човек забърза към навеса, където преди време остави старата шейна.

Това беше немска, желязна шейна, трофейна от войната. Близък роднина му я подари преди много, много десетилетия. Що радост беше, що пързалаяне!

... Когато дъщеря му поотрасна и тя тръгна да се пързала с нея. После дойдоха внуците, внучката. И те на свой ред подхванаха шейната... Хубава, бяла приказка...

Но преди няколко години приказката свърши. Семейството им замина на гурбет в Испания. Идват си само през лятото.

Днес изненадващо му се обадиха, че щели да си дойдат за Коледа. Господи!

А шейната си беше там, под навеса - покрита с паяжини, ръждясала, очакваща.

Старият запретна ръкави и припряно започна да я почиства...

Слово

Адрес: 3400, п.к. 133, ул. „Пейо Яворов“ 1, БЦ „Огоста“, ет.4, офис 401

МОНТАНА

БЪЛГАРСКИ ПОЩИ

е-mail: slovoplyus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com

Издател: ИК „Слово плюс“

Монтана, бул. „Пейо Яворов“ 1, БЦ „Огоста“, ет.4, офис 401

Параскева Маркова
Главен редактор
тел.: 0876 307 732

Милка Костадинова
Първи зам. главен редактор
тел.: 0888 530 931

Зам. главни редактори:

Цветана Костова

Каролина Краева

Ненчо Славчев

Гая Савестакиева
Отговорен секретар

Екип Монтана

3400, п.к. 133, ул. „Пейо Яворов“ 1 БЦ „Огоста“, ет.4 офис 401

Екип Враца

ул. „Цв. Кръстениякова“ №13

ОКС, 3000, п.к. 143, тел.: 0877 185 669

Екип София

тел.: 0887 901 058 0888 530 931

Екип Видин

тел.: 0889 399 349 0885 708 703

Вестник „Слово плюс“ се разпространява чрез

БЪЛГАРСКИ ПОЩИ

Печатница „БГ Принт“ Враца

Белегът на звяра

Виолета СТАНИСЛАВОВА

„И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на десницата им или на челата им, за да не може никой да купува или да продава, освен оня, който носи за белег името на звяра, или числото на неговото име.“

Откровение на Йоан 13:15-17

Виолета Станиславова

В налагането на контрол и управление над човечеството, глобалистите в сянка са много изобретателни. Още в началото на третото хилядолетие бе обявено, че XXI век, ще бъде векът на изкуствения интелект и на IP технологиите. Вече над двадесет години в тази насока има развитие. Разработени са начини за въвеждане на генетичен контрол не само над новородените, но и

над хората по цялата планета. Но, за да се осъществи злодеянието, е необходимо всички държави по света да уеднаквят законите си. А това може да стане само чрез разгръщане и налагане на продължителна, широкомащабна пропаганда за промиване на мозъци.

За глобалното чипиране на хората, за разлика от Меморандума на Световната Църква на Сатаната, се говори и пише много. Правят се игрални и документални филми, има дискусии, появяват се специални манипулатори-анализатори, агитатори, организират се международни форуми, конференции, симпозиуми и пр. На всички вече стана ясно, че глобалистите имат намерение да маркират хората като животни, като в телата им се имплантира идентификационен номер във вид на чип за проследяване. Личните данни на белязаните със знака на Сатаната ще се съхраняват в Единната световна електронна мрежа, до която банкери и длъжностни лица ще имат достъп. Така те ще могат да ги управляват и проверяват. А когато идентификационните номера се свържат и с глобалните компютри на Световните въоръжени сили, всички учреждения на Единното Световно правителство ще имат бърз достъп по всяко време на денонощието до всеки човек на планетата, където и да се намира той.

Процесът вече е стартиран. В много страни манипулирани хора, предимно младежи и корпоративни чиновници, рекламират и поставят чипове в телата си доброволно, без да се замислят, че имплантираният микрочип ще дразни тялото, ще изпраща изкуствена радиация в кръвоносната им система, ще предизвиква различни възпаления, а може да ги доведе до тежки и нелечими болести. Изумителното е, че тези хора с промито съзнание се хвалят с привилегиите да бъдат първи. Тяхното разбиране е, че чрез чипа човек в никакъв случай не се заробва. Напротив, усъвършенства тялото си. А те искат това. Засега.

Казвам засега, защото попаднах на информация, че по време на пандемията от Ковид-19 в Китай въвели дигитални здравни сертификати и QR-кодове с идеята, че дигиталното приложение щяло да улесни китайците при извършване на административни и здравни услуги. Истината изскочи на наяве, когато от цялата страна стотици банкови вложители организирали протест срещу почти двумесечен блокиран достъп до личните им средства, защото властите променили техния дигитален здравен сертификат, т.е. променили здравния им код от зелен на червен, без да са болни от Ковид-19. Оказало се, че без зелен код в дигиталния сертификат гражданите губят достъп до обществен транспорт, ресторанти, молове, банки, както и свободно придвижване из страната. Властите обявили още, че в Китай ще бъде въведена цифрова версия на националната идентификационна карта, тъй като с въвеждането на този цифров документ щяло да се улесни обслужването на повече от 100 милиона души, които живеят на отдалечени места в провинцията. Въпросът е, дали с тези мерки държавата няма да отнеме гражданските права и свободи на китайския народ?

Дали това няма да стане практика и в други държави?

Прочетох че около 6000 души в Швеция вече имат доброволно поставен чип в китката на ръката. В Австралия също са започнали да имплантират чипове на хора, но само на тези, които желаят. Засега чипирането там не е задължително. В Мексико се враждат чипове, за да се откриват отвлечени хора. В САЩ, под предлог за бързо проследяване и намиране, масово се чипират болните от Алцхаймер. А американската компания за невротехнологии Neuralink, на която съсобственик е Илън Мъск обяви, че започват първите клинични изпитания на импланти за човешки мозък.

Едва ли здравомислещите хора по света ще пожелаят да живеят в електронен концлагер. Но глобалистите са заложили на могъщата машина за манипулиране – медиите, – които могат да накарат хората по цялата планета, доброволно и без паника, да поискат сами да си поставят чип. Както и че това може да се случи по-бързо по законодателен път – чрез купени правителства, със специално подбрани марионетки внедрени в държавна служба и контролирани от тях.

В САЩ, по време на президента Барак Обама, се е гласувал нов Закон за грижи за населението, в който е записано, че „RFID чипове ще бъдат приложени като идентификация и ще бъдат вградени в тялото на всички граждани“. Очаква се до 2027 г. по-голямата част от тях да бъдат чипирани. В информацията се посочва, че този вид микрочип ще е пряко свързан със спътник в околоземна орбита, така че човекът, който го носи, по всяко време на денонощието ще може да бъде проследяван, където и да се намира. Дори и да се е скрил под земята.

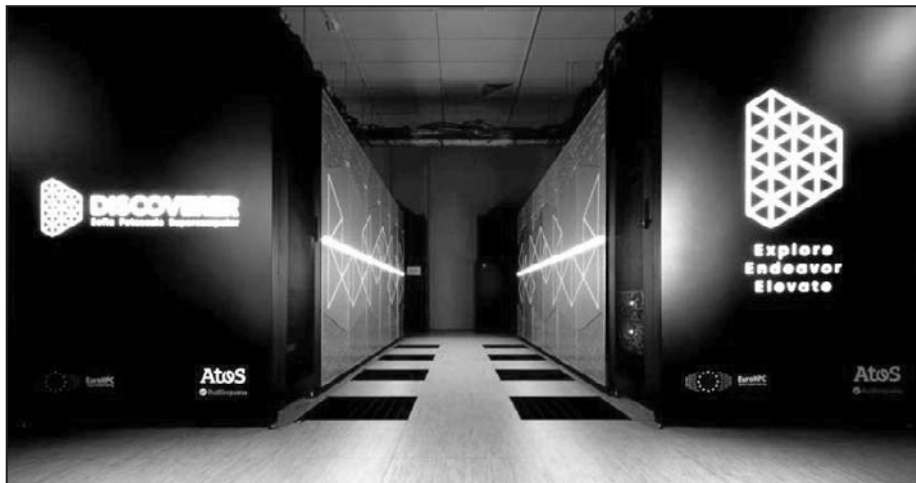
И България не остава по-назад. През 2021 г., в специализираната сграда на столичния „София Тех Парк“, бе сглобен и инсталиран 30-тонен български петаскейл суперкомпютър от съвместното предприятие за Европейски високопроизводителни изчислителни технологии (EuroHPC JU) и консорциума „Петаскейл Суперкомпютър – България“ с водещ партньор „София Тех Парк“. Той е наречен Discoverer и е част от европейската инициатива за изграждане на мрежа от суперкомпютри EuroHPC. Идеята на Брюксел е чрез нея да се постигне висока изчислителна мощ, която да направи ЕС лидер в свръхизчислителните дейности и да запази позицията на Стария континент като водещо място за наука и технологии. Discoverer е най-мощният в Източна Европа и е с възможности да се обработват изключително големи обеми данни в реално време. Той има възможности да изпълнява минимум 4 милиарда операции в секунда. Проектът е финансиран от бюджета на България с 12 млн. евро, а от страна на EuroHPC JU с 6 млн. евро.

Още на седем други места са открити суперкомпютърни центрове подобни на нашия. Те са свързани помежду си и са част от мрежата на EuroHPC. Намират се в Острава (Чехия), Каяни (Финландия), Болоня (Италия), Бисен (Люксембург), Миньо (Португалия), Марибор (Словения) и Барселона (Испания).

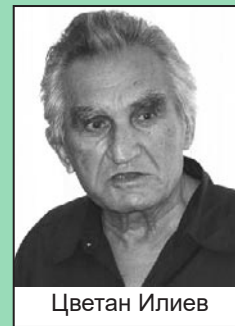
Може би личните данни на 5-те милиона българи, които изтекоха преди време от НАП, вече са въведени в тази система?

Дали чипирането за нашия регион няма да се ръководи точно от тези суперкомпютърни центрове?

Или е въпрос на време всички хора на планетата да станем част от една глобална виртуална база данни, в която самоличностите ни ще бъдат отнети и ще бъдем превърнати в компютърни колонии от цифри?!

Антология „Слово плюс“

Цветан Илиев

Цветан ИЛИЕВ

Бяла врана

За другите аз бях и си останах бяла врана.

Кой хвърля капка кал дори по мен,

личи.

Под крехкия ми смях тещи една кървяща рана
и даже често в празник

хлябът ми горчи.

А недоверието в глуха линия ме тласка.

И чувствам се прокълнат без

заслужен грях.

Богат с обиди и пренебрежения,

на ласка

и на похвали рядко срещан сиромас.

Кръжа край важния ви кръг от

звани и незвани.

Но кой ще ме допусне ей такъв...

зелен?

От земно вино вие сте порядъчно пияни,

аз от небесно не съм трезвен

нито ден!

Крепи ме тоя верен взор на Ботев пред Балкана,

че, смръщил вежди, стопля своите гледци,

щом зърне долу фигурата ми на бяла врана

сред ято черни силуети на...

светци.

Цвете

От магазин, от парк или саксия

аз мога да ти поднеса цветя,

без дълги черни друми да ме пият,

без изпитания пред любовта.

Букет разкошен да са те, аз даже

ще жертвам и последните пари,

но могат ли без думи да разкажат

какъв пожар в сърцето ми гори?

За теб ще търся най-високо цвете,

а то расте над снегове, на връх,

където – вълчи – вият ветровете

и стъпките изгубват звук и дъх.

И с риск ще се катеря към небето,

край пропасти със дебнеща съдба.

Дори когато ти поднасям цвете,

борба да бъде то за теб, борба...

В памет на мама

И ТЪЙ, доживях сребролюбци и време

да върнат живота в оная голяма

неволя, която до гроб с анатема

аз все ще чумосвам...

А МАМА Я НЯМА!

По себе си вярващ в човека все още,

аз жертва съм лесна, ограбен с измама.

И треска тресе ме в безсънните нощи

с излъгана вяра...

А МАМА Я НЯМА!

Сред толкова пот и сълзи, и синкопи

инфарктна е моята кардиограма

с ъгли и зигзаги, с вълни и въртопи,

по змийски вкълбени...

А МАМА Я НЯМА!